

ES FEIA FOSC I MIRAVEM L'ESTESA DE PELLS A CAL BASTER

Ja els fumerols acotxen els jardins;
Les rels, per terra i murs, s'ajiquen al misteri.
Tots dos, efigies de cuir abandonades
A la fosca arenella de la nit,
Cedim, fraterns, a l'hora fraudulosa.
Abrivades, les egües, afolcades,
Nades a l'ombra i a l'ombra nodrides,
Assolen els poblats.
Damunt la pell d'elefant del cel
Els astres obren llurs camins airosos.

J. V. FOIX

OSCRECÍA Y MIRÁBAMOS EL TENDIDO DE PIELES EN LA ALBARDERÍA

*Humaredas ya arropan los jardines;
Raíces en tierra y muros se acogen al misterio.
Ambos, efigies de cuero abandonadas
En la arenisca oscura de la noche,
Cedemos, hermanados, a la hora fraudulenta.
Embestidas, las yeguas, en rebaños,
Nacidas en la sombra y en la sombra nutridas,
Asolan los poblados.
Sobre la piel de elefante del cielo
Los astros abren sus caminos airosos.*

TRAD. DE ANDRÉS SÁNCHEZ ROBAYNA